

VIERAANVARAISUUS

1. Vieraanvaraisuus, laupeuden teko.. Vieras, joka kulkee ohi ja pyytää kattoa päänsä päälle (Sananl. 27:8; Sir. 29:21 f.), muistuttaa ensin Israelia sen menneestä asemasta orjuuteen joutuneena muukalaisena (3. Moos. 19:33 f.; vrt. Ap. t. 7:6) ja sitten sen nykyisestä asemasta maan päällä kulkijana (Ps. 39:13; vrt. Hepr. 11:13; 13:14). Tätä vierasta on siis otettava vastaan ja kohdeltava rakkaudella Jumalan nimessä, sillä Jumala suojelee häntä (5. Moos. 10:18 f.). Hänen puolustamiseksi ei kaihdeta suurimpiakaan uhrauksia (1. Moos. 19:8; Tuom. 19:23 f.); ei epäröidä vapauttaa häntä ystäivistä, jos itsellä ei ole keinoja huolehtia odottamattoman vieraan tarpeista (Luuk. 11:5 f.). Tämä harras ja uskonnollinen vieraanvaraisuus, josta Abraham on esikuva (1. Moos. 18:2–8), josta Job kerskuu (Job 31:13 f.) ja jonka hienotunteisuutta Kristus kiittää (Luuk. 7:44 ff.), tuo ilmi veljellistä rakkautta, jota kristityn tulee osoittaa kaikkia kohtaan (Room. 12:13; 13:8).

2. Vieraanvaraisuus, uskon todistus.. Tästä rakkauden muodosta, vieraanvaraisuudesta, Jeesus paljastaa viimeisellä tuomiolla kaikille salaisuuden. Hänet kohdataan vieraassa (Matt. 25:35, 43), tunnistettuna tai tuntemattomana, kuten silloin kun hän tuli omiensa luo: hänelle ei ollut sijaa majatalossa ainoastaan hänen syntyessään (Luuk. 2:7), vaan maailma ei tuntenut häntä koko hänen elämänsä aikana eivätkä hänen omansa ottaneet häntä vastaan (Joh. 1:9 ff.). Ne, jotka uskovat häneen, ottavat hänen nimessään vastaan hänen lähettämänsä (Joh. 13:20) ja myös kaikki ihmiset, vähäisimmätkin (Luuk. 9:48); jokaisessa vieraassa he näkevät paitsi Herran lähettämän, ”enkelin” (1. Moos. 19:1 ff.), myös itse Herran (Matt. 10:40; Mark. 9:37).

Siksi vierasta ei kohdella velallisena (Sir. 29:24–28) eikä vaivalloisena ihmisenä, jota epäillään (Sir. 11:34) ja josta nuristaan (1. Piet. 4:9), vaan mielellään otetaan vastaan niitä, jotka eivät voi hyvittää saamiaan palveluksia (Luuk. 14:13). Jokaisen kristityn (1. Tim. 5:10), ja erityisesti piispan (1. Tim. 3:2; Tit. 1:8), tulee nähdä oveaan kolkuttavassa Jumalan Poika, joka tulee Isänsä kanssa täyttämään hänet ja tekemään hänestä asuinpaikkansa (vrt. Ilm. 3:20; Joh. 14:23). Nämä jumalalliset vieraat vuorostaan vievät hänet luokseen, eivät vieraana vaan talon lapsena (Joh. 14:2 f.; Ef. 2:19). Onnellisia ovat valppaat palvelijat, jotka avaavat oven Herralle, kun hän parusian tullessa kolkuttaa! Roolit vaihtuvat ja vieraanvaraisuuden salaisuus tulee ilmi: hän itse palvelee pöydässä (Luuk. 12:37), hän antaa heidän jakaa ateriansa (Ilm. 3:20).

PMG & MFL

Katso myös: → *etranger* I – *frere* – *talo* I 1, III 2 – *parfum* I – *Köyhät NT* III 1 – *Lähimmäinen* – *Ateria*